

« zurück blättern vor »

SZTENDER subst. m., ab 1841. **1)** ‘eiserne Pfosten, die miteinander verbunden oder aus einem Stück gegossen sind und in Maschinen als Stütze für die Umdrehungsachse einer Walze dienen’ – ‘żelazne słupy złączone ze sobą lub odlane w jednym kawalku, służące jako podpora pod oś obrotu walców w maszynach’: [einzQu.] 1841 Łab., Sw *Sztendry tokarni, dwa naprzeciw siebie na ławie tokarnianej stojące: jeden stały, w którym się obraca krąg z futrem, obejmującym przedmiot toczony (S[ztender] krągowy, skrzynka), drugi zaś S[ztender] suwa się wzdłuż ławki z tak zwanym punktem (pojeżdżacz, przesuwnica)*. – nur Sw. **2)** ‘Balken, der auf einer Schleuse liegt’ – ‘belka leżąca na upuście’: SWIL, Sw. **3)** ‘Vorrichtung zum Einstellen der Walze in einer Maschine zur Herstellung von Netzen; Regler’ – ‘przyrząd do regulowania walca w maszynie służącej do wyrobu siatek, regulator’: Sw (druc.). ◊ **Etym:** nhd. *Ständer* subst. m., ‘Teil von Werkzeugen; Wasserpfosten in den Straßen, die, durch Druck geöffnet, Wasser aus der Leitung ausströmen lassen; Pfeilerchen am Spinnrad’, GRI. ◊ **Der:** *sztendrowy* adj., [hapax] 1841 Łab., Sw, zuerst geb. Sw; *sztenderek* subst. m., zuerst geb. Sw.

« zurück blättern vor »